

Pilpala 19-7-32

Pikku kulta Eila,

Sinun kirjeesi teki minut niin iloiseksi, sillä sen vähäyksellä Sina toot minulle "sydäntä kuko-
kia ja majoja". Kiitos nyt niistä.

Kiitos myös sydämellisen niistä keunäistä ja
hyvistä ajatuksista, joita keväällä lähetit. Varmesti
ne sain. Minun oli vaikea olla keväällä ja monet
yhtävät, isot ja pienet, ajattelivat minua kau-
rüsti. Kaikkien ajatukset tulivat luokseni ruu-
suina ja kukkina, puensaisina, sinisinä, violetteina ja
monen varisina. Ne lämmittivät sydäntäni ja keven-
sivät mieltäni, ja välisti punareunaisista, valkeista lin-
neoista tuoksahdi niin hyvä ja ihana tuoksu, että tie-
sin heti, että nämä ovat nyt lasten lähettämiä. Ja
näiden joukossa oli Eilankin, vaikkei lähettäjän nimi
ollut mitenkään kirjoitettu. Ja semmoinenhan se rak-
kaus onkin. Ei se itseään eikä omaa nimeään ajattele,
vaan ainoastaan sitä, jota se rakastaa ja tahtoo auttaa.

Pidin niin paljon niistä terveisistä, jotka lä-
hetit keski-Suomen linnuilta, ja nyt minäkin lähetän

Sinulle terveiset Eläin-Suomen ja varsinkin tänään Saa-
renmaan pikku lemmiltä, jotka lausuvat minä iloisesti
aamulla, kun minä herään. ja myöskin kissalta ja koi-
valta, jotka molemmat ovat kiltit, ja Saukolta (hevo-
setta) ja lehmiltä ja porsailta ja kanoilta ja kukolta.
Ja sitten vielä lahetin Sinulle terveiset pieneltä nel-
vuotiaalta Totolta eli Pirkolta, joka Jaakon tytär.
Äitisi ja Salli, tati ehkä muistavat pikku Jaakon
Hankasalmelta — hän muistaa heitä hyvin. Hänen
pikku Pirkkonen on nyt minun leikki-työseurana joka
päivä. Hän tulee aina silloin tällöin Pekki-setä kat-
somaan tänne yläkertaan.

Ja voi sinä nyt, pikku kulta Eilani, ^(oikein hyvin) ja ole
ghä edelleen kiltti ja hyvä, ethä jumalalla ja en-
keleillä ja ihmisillä ja kaikilla olennoilla ohisi
Sinusta iloa ja apua.

Sinun vanha ystäväsi
Pekki-setä.